

Formule je nejvíc

Simona z televizního seriálu Život na zámku, herečka Kateřina Kaira Hrachovcová, miluje řízení. V současné době má Suzuki Swift. V životě už si ale sedla i za volant traktoru nebo řídítka motorky.

Kateřina Kaira Hrachovcová

Česká herečka, tatérka, numeroložka, osobní koučka a scénáristka Kateřina Hrachovcová se narodila 10. září 1974 v Praze. Už během studia konzervatoře dostala nabídku na stálé angažmá v plzeňském divadle J. K. Tyla. Známa je díky televiznímu seriálu Život na zámku a filmu Městem chodí Mikuláš. V posledních letech se věnuje osobnímu koučinku a tetování.

Kateřina si potrpí na pořádek v autě. Velmi dbá na to, aby nastupovala v čistých botách. Další důležitou věcí je pro ni bezpečnost. Naopak neřeší, jaký má motor.

Řidičák má už třicet let. Kolik najezdila kilometrů, nikdy nepočítala. Snaží se jezdit bezpečně, občas jí ale ve schránce přistane nějaká pokuta. Když je náledí, hodně sněhu a živly celkově nepřeji, nemá problém vyměnit auto za metro ani jiný veřejný prostředek.

V současné době se vedle hraní věnuje tetování a taky osobnímu koučinku. Kvůli práci tak musí často usedat za volant. Auto řídila poprvé jako herečka právě v seriálu Život na zámku, který běžel na obrazovkách v letech 1995 až 2000. Celkem měl 52 dílů. Při jeho natáčení sbírala první řidičské zkušenosti, na což dodnes vzpomíná. A vzpomínala na to i ve starším rozhovoru. Ten jsme s ní udělali před skoro dvaceti lety a vyšel v čísle 42/2004. Tehdy mluvila o fascinaci formulí 1, jež ji nepřešla doteď.

Kdy jste začala řídit?

Někdy kolem devatenácti dvaceti. Když jsem natáčela Život na zámku, měla jsem tam roli, kde jsem musela jezdit. A to jsem ještě neměla řidičák. Dokonce jsem hrála i žačku autoškoly.

Vzpomenete si na svoje první auto?

První, které jsme řídila, byla nějaká obyčejná škodovka. A první, které jsem si pořídila, byl favorit. Potom nějaká fabia.

Když si sedáte do nějakého auta poprvé, máte trému, radost, čtete návod?

Opatrně si tam sednu. Hlídám si, abych měla čisté boty. Jsem hrozně na čistotu. Ale návody nečtu.

Jezdíte, protože musíte, nebo si ráda vyjedete i na výlet pro zážitek z jízdy?

Kaira řídí Swift Sport, tedy vrcholné provedení modelu. Výkon 103 kW dokáže tohle auto kanárkově žluté barvy rozjet až na 210 km/h

Je to pro mě jistý luxus a zpestření života. A je to svoboda a já si užívám jízdu a to, že se můžu někam přesunout.

Cím jezdíte teď?

Mám Suzuki Swift. To je tak akorát malé, abych nevozila zbytečnosti. Mám totiž v autě ráda pořádek. Swift je fajn i pro přesun mého psího dědečka.

Řešíte u vozu výkon motoru? Jestli je to manuál, či automat? Nebo zda jezdí na naftu, či benzin?

Pokud už nějaké auto mám, je pro mě důležité, aby bylo bezpečné. Když se bavím s chlapy, kteří to řeší, ta diskuse mě zajímá. Celkově mě baví muži autíčkáři. Ale pro mě je auto hlavně praktická věc. Měla jsem třeba kdysi i jedno jen na efekt. Ale hrozně žralo. To byla zbytečnost. A taky jsem měla i elektromobil.

A jaké to byly s elektromobilem?

Řekla bych, že je to takový trend. Ale mně se víc líbí staré věci, takové spíš vintage.

Takže vás láká veterán?

Láká. Ale o takové auto se musí člověk starat. A když jsem o tom přemýšlela, že bych si ho pořídila, došlo mi, že bych potřebovala garáž. Tu nemám. Jakmile už máte takovou věcičku, musíte jí dopřát i údržbu. A to bych nezvládala.

Jak se staráte o svůj swift?

Moje údržba je hlavně ta čistota a mít včas přezuté gumy. Pro mě je příjemné, že auto vlastně není moje, ale dlouhodobě zapůjčené. A hrozně mě

baví. Cítím, že se ke mně hodí. A mám i ruční řazení.

Vy máte manuál. A kolik rychlostí?

Pět. Nebo, ne. Počkejte. Jedna, dva, tři (Kateřina rukou nad hrnkem kávy řadí neviditelnou řadicí pákou a počítá rychlosti), čtyři, pět a dozadu je šest. Tak šest.

A výkon znáte?

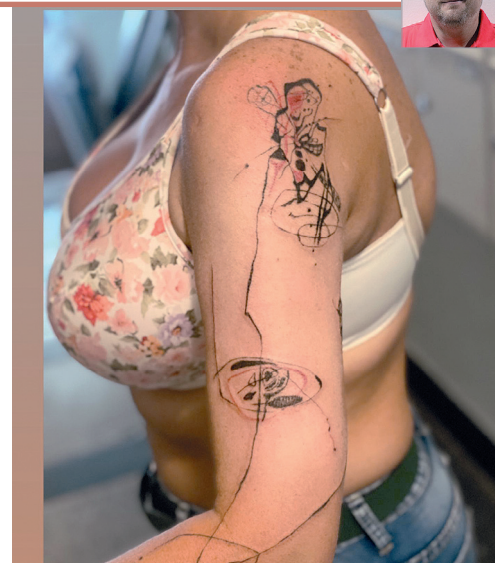
Ne, to nevím.

Dneska se lidé při debatách o autech baví o tom, jaké mají systémy. Jak jste na tom s asistenty a výbavou?

Nechala jsem si udělat loketní opěrku, moc fajn věc. Nejen pro mě, ale i pro mého pejska. Ten si o ni může

Po letech strávených před kamerou a v divadle se Kateřina Hrachovcová začala věnovat tetování. S výtvary, které zvěčnila na tělech svých klientů a klientek, se ráda pochlubí na sociálních sítích.

opřít packy, když zastavíme, a podívat se, kde jsme. Skvělá je i parkovací kamera. A kufr je tak akorát. Já tam vozím takové malé autíčko, kočárek pro svého pejska, protože už je invalida.

Kam jste jako řidička dojecha nej dál?

Třeba na otočku do Paříže. Ale jako spolujezdkyně jsem měla možnost být ve dvousedadlové formuli. Na to mám krásné vzpomínky. A byla jsem i v zákulisi velké ceny, dostala jsem se do garáží týmu McLaren. Potkala jsem se s Davidem Coulthardem, seděla v jeho autobusu a podala si ruku s Mikou Häkkinenem.

A co jedna stopa, zkusila jste někdy jízdu na motorce?

Jela jsem na motorce, dokonce jsem ji i řídila. Ne tady, ale ve Vietnamu, kde to není a nebylo bezpečné. Byla jsem v partě a jelo nás asi deset motorek. Dlouhé kilometry na rozhrkané mašině. Měla jsem spolujezdcu a byli jsme od prachu z těch vietnamských nebezpečných cest. Obrovský zážitek!

Jezdit po Praze třeba na skútru vás neláká?

Nepotřebuju tolik riskovat. Hodně věcí se nebojím, ale nemusím za každou cenou jezdit na motorce. Líbí se mi si užívat a žít. I když na motorce je ta svoboda. Ten vítr ve vlasech, když jede kolona harleyářů. Myslím, že to spolu souvisí, cesta je cíl, to setkání.

Máte koženou bundu jako motorkářka?

Mám kožené bundy, ale jiné vybavení ne. Bylo by to i trošku srandovni, kdybych měla výbavu na motorku, když nejedním. Ale zase je pravda, že spousta žen má doma oblečky do fitka, a vůbec necvičí.

A řidičák na motorku máte?

Ne, to jsem nepotřebovala. Ani v rámci natáčení.

Nebo na traktor, autobus, nákladák?

Při natáčení jsem jela traktorem. Ale zážitek byla právě ta formule 1. To je úplně nejvíc.

Kateřina už se v životě svezla i ve formuli nebo elektromobilu. A na loňských zářijových oslavách 40 let swiftu si vyzkoušela i kabriolet, který se vyráběl začátkem 90. let.